

Työssäoppiminen ulkomailla, matkaraportti

Hain työssäoppimaan ulkomaille jo aikaisin keväällä 2011. Kiina oli ensimmäinen vaihtoehtoni listassa jota seurasivat Englanti ja Kreikka. Tarkoituksena oli ensiksi, että menisin hotelliin työharjoitteluun, mutta ilmeisesti kyseisestä hotellista ei koskaan tullut vastausta koulumme Kansainvälisyys toimistolle. KV toimiston ihmiset luovuttivat hotellin suhteen, ja yrittivät sijoittaa minut Finnairin, Shanghain toimistoon. Minulle sanottiin, että Kansainvälisyys toimistolla on paljon suhteita Shanghaihin, joten vaikei Finnair minua ottaisikaan, varmasti jokin paikka minulle löytyisi.

Marraskuussa sain tietää pääseväni Finnairin Shanghain toimistoon töihin, tämä tieto sai minut tuntemaan itseni erittäin onnekkaaksi. Koska kuinka monella ihmisellä on ylipäätänsä mahdollisuus lähteä Kiinaan työharjoitteluun, saatikka sitten Finnairille. Monet opettajanikin sanoivat asiasta, että jos on CV:ssä merkintä Finnairista, olisi minulla jalka oven välissä kaikkialle muualle.

Työssäoppimistani varten, en saanut omalta koulultani juuri yhtään rahaa, vain ruokarahan 3,8€ päivässä, eli yhteensä 114€. Mutta koska tämä työssäoppiminen oli osa Kam'oon China projektia, saimme Finnairin suorat lennot ja majoituksen veloitusetta. Viisumi minun täytyi itse hankkia ja se maksoi 60€, myös matkavakuutus minun olisi pitänyt hankkia, mutta minulta löytyi se jo ennestään. Oli todella helpotus, että projekti hoiti meille lennot ja asumisen, sillä ei Shanghain lennot ja siellä asuminen mitenkään halpaa ole.

Ennen lähtöä ei minua jännittänyt paljon ollenkaan. Ajatus Kiinaan lähtemisestä ei ollut kolahtanut, kun vasta turvatarkastuksessa, kun mainitsin eräälle Japanilaiselle juttellessamme, että olen lähdössä Shanghaihin. Meillä oli sovittu tapaaminen Pentikin kulmilla, mutta olin ainoa, joka siellä loppujen lopuksi seisoskeli. Anne-Maija oli aikaisemmin laittanut viestiä, että heidän lentonsa Kokkolasta Helsinkiin myöhästyi, joten tapaamisaikaamme lykättiin. Lähdin Schengen alueen lentopuolelta pois mannertenvälisten lentojen puolelle. Löysin sieltä toisen Omnian opiskelijan ja menin hänen kanssaan koneeseen. Mietimme tämän pojan kanssa sitä, että tämä tapaaminen oli ehkä järjestetty vähän huonosti, koska tiesimme esim. että siellä lähtöselvityksen luona oli toinenkin poika jossain, mutta emme tienneet miltä hän näytti, joten emme voineet mennä puhumaan hänelle. Jos olisimme aikaisemmin saaneet vaikka kuvat muista lähtijöistä, niin olisimme varmasti löytäneet toisemme helpommin. Tietenkin toinen vaihtoehto olisi myös se, että meille olisi annettu kaikkien koko nimet. Niiden avulla olisimme voineet tarkistaa vaikka Facebookista, että miltä matkakumppanimme näyttivät, ettei olisi käynyt niin kuin meille kävi.

Matkalla mukana olleella opettajalla, oli paljon suhteita Shanghaissa. Hän oli järjestänyt meille kyydin lentokentältä hotellille paikallisen matkatoimiston kautta. Kuski ei puhunut ollenkaan Englantia, mutta hyvin hän sai meidät vietyä perille. Reissun lopussa kyyti hotellilta lentokentälle hoidettiin saman firman kautta.

Asuntolasta/hotellista sen verran, että se oli 10 kertaa parempi kuin mitä itse olin kuvitellut. Hotellimajoitukseen kuului myös aamupala, joka oli meille maksuton. Aamupala oli hyvää, mutta se oli joka aamu samaa ja mitään meille Suomalaisille normaalia ruokaa tai juomaa siellä ei ollut. Ruokajuomana sai pelkkää vuohen maitoa, ei kahvia eikä teetä. Aamupala oli mielestäni aika hyvään aikaan, kello seitsemästä kymmeneen. Aamiainen pidettiin hotellin ravintolassa. Ravintola oli kyllä helpotus meille kaikille rankan työpäivän jälkeen, kun emme jaksaneet lähteä mihinkään kauemmas illalliselle.

Oli myös kiva, että hotellissa oli kerroshoito, niin ei tarvinnut itse aina kaikkea tehdä. Olisi tietenkin ollut mukavaa jos pyykinpesumahdollisuudet olisivat olleet paremmat. Myös oli vähän jännää, että toisen huoneessa oli pyykin kuivatus naru ja toisen huoneessa oli jääkaappi, mutta minulla ei ollut kumpaakaan. Pyykinpesu piti hoitaa itse. Hotellissa oli tietenkin pyykinpesupalvelu, mutta sekin oli vähän hintava, joten pesimme vaatteemme aina käsin. Oli tietenkin vaikea käydä ostamassa pesuainetta kaupasta, kun kaikki oli kiinaksi eikä tiennyt minkä värisille vaatteille sitä pesuainetta oli oikein ostamassa.

Myös huoneiden lämmitys alkoi ja loppui ja toimi muutenkin ihan miten itse halusi. Yhden oppilaan huoneessa oli myös torakoita ja oman huoneeni vessan katto vuosi vettä aina kun yläkerran naapuri oli suihkussa. Hotellissa oli myös kauppa, missä myytiin juuri kaikkia tarvittavia juttuja kuten vesikanistereita ja nuudeleita. Kiinassa kun kraanaveden juominen ei ole hyväksi. Henkilökunnan englanninkielen taitokaan ei ollut kovin mahtava, mutta itselläni oli kuitenkin jo pieni sanavarasto, minkä avulla sain sanottua asiani edes jotenkin. Kerroshoidosta kukaan ei puhunut kiinan lisäksi mitään muuta kieltä, joten esimerkiksi kun kattoni alkoi vuotaa, en pystynyt selittämään tilannetta heille vaan eräs kiinalainen poika tuli auttamaan ja käänsi minulle kaiken. Kerroshoito oli myös aika hauska siinä mielessä, etteivät he aina välittäneet vaikka ovenkahvasta roikkuikin "Do not disturb" lappu. Välillä heidät piti pakottaa pois, silloin he antoivat muovipussin ja vesipullon käteen ilmeellä joka sanoi "siivoa sitten itse!".

Ruoan hankinta ja ravintoloissa syöminen oli kyllä meille kaikille yllättävä kokemus. Useimmissa ravintoloissa henkilökunta ei osannut yhtään englantia, joten yritimme käyttää aina pientä kiinankielen sanavarastoani ruoan tilaamiseen. Helppoa se ei ollut, varsinkaan aluksi, mutta loppua kohti ruoan tilaaminen helpotti, kun oli vähän matkinut sitä miten paikalliset tilasivat ruokaa. Elämää helpotti myös se, että ruokalistoissa oli kuvat mistä pystyi osoittamaan, että mitä haluaa syödä.

Ruoan ostaminen oli ehkä hieman vaikeampaa kuin ravintoloissa syöminen, sillä koskaan ei tiennyt mikä sisältää mitään ruoka-ainetta. Supermarketeista en kyllä koskaan olisi ostanut lihatuotteita, sillä niitä pidettiin hyvin epähygieenisesti esillä.

Olisi ollut kiva, että meillä olisi ollut jokin keittiö mitä käyttää, ettei olisi aina tarvinnut syödä ravintolassa. Meillä oli muutenkin kokiksi opiskeleva mukana, joka olisi ehkä voinut avustaa hieman ruoanlaitossa. Vaikka ravintolat Kiinassa ovat hyvin edullisia verrattuna Suomen hintoihin, tuli se hieman kalliiksi syödä

joka päivä kaksi kertaa ravintolassa. Ruokiin kyllästyi myös nopeasti. Kävimme huomattavasti liian usein pikaruokapaikoissa kuten KFC:ssä ja McDonald'sissa. Olisi ollut ehkä vähän parempi idea vaikka syödä katu ruokaa sen epähygieenisyydestä huolimatta ja sehän olisi varmasti tullut halvemmaksikin.

Finnairin toimisto sijaitsi Shanghaiin keskustassa Hong Kong new world towerin 39 kerroksessa. Mielestäni oli erittäin hienoa olla töissä pilvenpiirtäjässä, ja etenkin niin korkealla. Työmatkani olivat melko helpot ja nopeat. Lähdin aina vähän ennen kello kahdeksaa Guilin Roadilta numero 43 bussilla Caobao Roadin metroasemalle josta jatkoin metrolla South Huangpi Roadille, josta jo näki minun työpaikkani. Työaikani olivat hyvät ja normaalit. Olin alusta alkaen pelännyt sitä, että työpäiväni tulisivat olemaan 10 tuntia + matkat, mutta sen sijaan työpäiväni olivat vain normaalit 8 tuntia.

Työni Finnairilla oli mielenkiintoista ja mukavaa. Työharjoittelupaikkana Finnair oli ehkä hieman liian rutiinimainen itselleni. Aina ei tekemistäkään ollut vaan sanottiin, että "ota rennosti". Hiljainen toimisto toi pienen ahdistuneisuuden tunteen itselleni, mutta ajattelin, että se varmasti kuului jollain tavalla kulttuuriin.

Tietenkin Finnairilla ollessani opin paljon uusia asioita ja koska joka puolella kuuli kokoajan kiinankieltä, oli se minulle aikamoinen kielikylypy. Varsinkin kun itse opiskelen kiinaa, niin työskennellessä kiinankielisiä sanoja aina välillä vain tarttui. Työkaverini olivat kaikki englanninkielen taitoisia, mutta kaikki eivät edes halunneet minulle kovasti puhua. En tiedä johtuuko se heidän ujoudestaan vai siitä, että minä olen ulkomaalainen. Kysyin työkavereiltani aina paljon kiinan kielestä ja kulttuurista ja he neuvoivat minua mielellään asioissa esimerkiksi mihin Shanghaissa kannattaa mennä.

Työni Finnairilla oli aika leppoisa ja helppoa. Koska olin harjoittelija, minulle ei annettu mitään hirveän vaikeita tehtäviä vaan tein enemmänkin helppoja perus toimisto hommia. Se että olin käynyt koulussa muutaman kurssin Amadeusta, helpotti työtäni Finnairilla. Minulla oli monta työtehtävää jotka vaativat Amadeuksen käyttöä ja kaikkien niiden koodien opetteleminen ja kirjoittaminen olisi kestänyt paljon kauemmin jos en olisi osannut mitään entisestään. Pääsin myös joihinkin B2B kokouksiin mukaan, missä enimmäkseen kirjoittelin ylös mistä keskusteltiin. Se oli mukavaa vaihtelua perus toimisto hommille.

Oli kiva kun kiinalaiset työkaverit kehuivat nopeuttani työtehtävien nopeudessa. Kun aloitin työt minulle annettiin lista tehtävistä, jonka olin saanut tehtyä kokonaan jo kahden ensimmäisen viikon aikana. Muut työntekijät kehuivat aktiivisuuttani paljon.

Yksi työkavereistani Pauline, oli sellainen ihminen, jolle mielelläni kyllä juttelin kaikesta, hän oli hyvin kansainvälinen ihminen asunut ulkomailla melkein 20 vuotta. Hän kertoi minulle paljon Kiinasta ja Kiinan kulttuurista. Kävimme usein yhdessä lounaalla ja vähän shoppailemassakin siinä samalla. Jos en hänen kanssaan olisi koskaan alkanut juttelemaan, en varmaankaan tietäisi Kiinasta näin paljoa. Pidän häneen varmasti yhteyttä jatkossakin.

Kiinassa oli paljon outoja asioita, mitkä sekoittivat pääni välillä aivan täysin. Shanghaissa liikkuu paljon huijareita, ja meidän kohdallamme tuli niitä muutama vastaan. Olimme esimerkiksi kahden muun opiskelijan kanssa kävelemässä kaupungilla ja pienikokoinen Kiinalainen mies tuli kysymään, että mistä päin olemme kotoisin. Samainen henkilö vei meidät sitten kaljalle ja lopulta me maksoimme myös hänen juomansa älykalliissa pubissa. Toiselle opiskelijalle tämä tapahtui toisenkin kerran.

Toinen asia mikä kävi, oli kun kävelin Shanghain keskustassa yksin, joukko nuoria pyysi minua ottamaan heistä kuvan. Tämän jälkeen he kehuivat paljo esim. ulkonäköäni ja kiinankielen taitojani. Pienen hetken päästä he kysyivät, että haluanko lähteä katsomaan kiinalaista teeseremoniaa heidän kanssaan. Kieltäydyin kohteliaasti, sillä ystäväni odottivat minua jo kotona. Yksi heistä antoi minulle numeronsa. Myöhemmin sain tietää, että nämä tällaiset ihmiset tosiaan vievät katsomaan teeseremoniaa, ja sen jälkeen joutuukin maksamaan yhdestä kupista teetä 150€.

Muita kamalia asioita mitä näimme, oli esimerkiksi kun mies hakkasi naista, ja yksi opiskelijoista oli nähnyt kun koiraa nyljettiin. Tällaiset asiat saivat meidän kaikkien päät sekaisin.

Liikenne Kiinassa oli aivan hullua. Kuskeja ei kiinnostanut ollenkaan se, että oliko tiellä ihmisiä vai ei ja takseilla oli etuajo oikeus. Aluksi pelotti ylittää katua vaikka valot olivatkin vihreät. Olimme erityisen varuillamme ruuhka-aikoina, koska varsinkin silloin liikenne oli kamala. Taksikuskitkin kyllä ajoivat ihan niin kuin halusivat. He tööttäsivät milloin halusivat, ja varmastikaan eivät koskaan olleet kuulleet sanasta "maltti". Hulluja bussikuskejakin tuli tavattua aika monta, nämä bussikuskit jumittivat kokoajan ja ajoivat koko matkan ehkä yhdellä vaihteella. Bussimatkat olivat muutenkin aina ihan mielenkiintoisia, varsinkin ruuhka-aikoina kun kaikki ihmiset yrittävät tunkea samaan bussiin. Bussin hintakin oli hyvin edullinen, nimittäin euroissa 20 senttiä.

Aamuisin ei ollut kauhean mukavaa mennä töihin, nimenomaan liikenteen takia, koska bussimatka kesti pidempään ja metroihin ei ikinä mahtunut. Metroissa jouduimme aina olemaan kuin sillit suolassa, ja kokonaisen kuukauden aikana pääsin metrossa istumaan vain kolme kertaa. Metromatkatkin olivat yllättävän halpoja verrattuna suomen hintoihin.

Oli kivaa kun tähän projektiin oli annettu kulttuurirahaa mukaan. Sen ansiosta päästiin katsomaan kaikkia kivoja paikkoja. Meillä oli kiinalainen opaskin mukana, joka oli tosi nuorekas ja mukava. Opas vei meidät ensiksi Jade Buddha temppeliin, Xintiendille kommunisti näyttelyyn sieltä The Bundiin, josta näkyy Shanghain korkeimmat pilvenpiirtäjät. Sieltä suuntasimme ravintolaan syömään. Opas oli valinnut meille todella herkullisen lounaan. Lounaan jälkeen suuntasimme Older city towniin ja siellä kävimme Yu Yuan gardenissa ja saimme kokea oikean kiinalaisen teeseremonian. Yhtenä iltana kävimme myös akrobaatti teatterissa, joka oli aivan mahtava. Se oli henkeä salpaava ja unohdin oikeasti välillä hengittää kun katsoin sitä.

Jos tätä kulttuurirahaa ei olisi ollut mukana projektissa, meille olisi varmasti ollut hieman vaikeaa lähteä katsomaan noita kaikkia paikkoja. Ajan ja rahan puute olisivat tehneet siitä mahdotonta.

Olisin toivonut ehkä vähän enemmän tieto projektista ja vähän useammin, koska lähtö tuntui kokoajan niin kauhean etäiseltä sen takia että sen edistymisestä ei oikein kuulunut mitään. Meille oli kyllä tehty ihan hyvät ohjeet matkaa varten. Ohjeissa oli paljon tietoa mitä Shanghaissa kannattaa tehdä ja mitä ei. Tietenkin sinne voisi kyllä vielä muutamia asioita mitä tässä on tultu koettua. Kuten sen että kaduilta löytyy huijareita vaikka kuinka paljon. Vapaa-aikaa olisin myös toivonut enemmän, sillä viimeisenä kahtena viikkona meille tuli kamala kiire käydä kaikissa paikoissa, sillä työ vei meiltä niin paljon aikaa. Halusimme tehdä aika paljon kaikkea yhdessä, mutta se oli vaikeaa. Viimeinen kotiintulija meistä oli Mika, joka oli joka päivä hotellilla vasta klo 20 jälkeen. Eihän kukaan meistä enää siihen aikaan jaksanut mihinkään mennä kun rankka työpäivä oli takana, ja muutenkin seuraavana aamuna piti taas herätä niin aikaisin.

Olisin toivonut ehkä vähän enemmän tieto projektista ja vähän useammin, koska lähtö tuntui kokoajan niin kauhean etäiseltä sen takia että sen edistymisestä ei oikein kuulunut mitään. Meille oli kyllä tehty ihan hyvät ohjeet matkaa varten. Ohjeissa oli paljon tietoa mitä Shanghaissa kannattaa tehdä ja mitä ei. Tietenkin sinne voisi kyllä vielä muutamia asioita mitä tässä on tultu koettua. Kuten sen että kaduilta löytyy huijareita vaikka kuinka paljon. Vapaa-aikaa olisin myös toivonut enemmän, sillä viimeisenä kahtena viikkona meille tuli kamala kiire käydä kaikissa paikoissa, sillä työ vei meiltä niin paljon aikaa. Halusimme tehdä aika paljon kaikkea yhdessä, mutta se oli vaikeaa. Viimeinen kotiintulija meistä oli Mika, joka oli joka päivä hotellilla vasta klo 20 jälkeen. Eihän kukaan meistä enää siihen aikaan jaksanut mihinkään mennä kun rankka työpäivä oli takana, ja muutenkin seuraavana aamuna piti taas herätä niin aikaisin.

Omat kustannukseni ennen matkaa ja matkan aikana:

- Viisumi
- Ruoat, kaikki paitsi aamiainen
- Pyykinpesu
- Metro-, juna- ja bussimatkat

Projekti kustansi:

- Lennot
- Majoituksen
- Sight seeing & akrobaattiteatteri

